

Datum	01.02.2008	Autor	D.Gariž
Novina	Građanski list	Rubrika	Dodatak
Tema	Bački Petrovac	Strana	9
Naslov	Iz provincije je veoma teško bilo šta uraditi		

DAVID STOJANOVIĆ, GITARISTA MELODIČNOG PANK BENDA „LUDE KRAWE” IZ BAČKOG PETROVCA

Iz provincije je veoma teško bilo šta uraditi

„Lude krawe” su bend iz Bačkog Petrovca koji već godinama svira melodični, tzv. kalifornijski pank, s tekstovima na srpskom. Nastupaju kao četvoročlana postava – pevač Jan Križan, bubnjar Jaroslav Zivjak Jare, basista Svetozar Govorčin Zare i gitarista David Stojanović. Iza njih su četiri albuma, dokumentarni DVD i veliki broj koncerata širom Srbije i Hrvatske. Svih 16 pesama na njihovom poslednjem albumu *Sve tuđe* obrade su popularnih numera, uglavnom jugoslovenskog roka, od velikog novotalasnog hita *Retko te vidam sa devojkama*, preko sladunjavog regea Dade Topića *Elizabet*, do nezaobilazne „Ekatarine” i pesme *Kao da je bilo nekad*. Našlo se mesto i za jednu starogradsku, kao i za jednu rusku narodnu pesmu.

– Bili smo u fazonu da snimimo šest pesama. Snimili smo to, a onda dođe Zare kod mene, u fazonu, slušaj ovu, mogli bismo i to... Na kraju, dogurali do 16! Pored velikih hitova „EKV”, „Zane”, „Parnog valjka”, našao se tu i izvesni Miladin Šobić, pa onda starogradska *Somborske ruže*... To jeste muzika koju smo slušali kao kldinci, ali nismo bili preterani fanovi toga. Nego,

Datum	01.02.2008	Autor	D.Garić
Novina	Građanski list	Rubrika	Dodatak
Tema	Bački Petrovac	Strana	9
Naslov	Iz provincije je veoma teško bilo šta uraditi		

čisto, to su pesme koje znamo i koje zna mnogo ljudi. Jednostavno, tražili smo neke stare pesme koje su melodične i mogu da se otpevaju – počinje svoju priču za *Građanski vodič* David Stojanović, gitarista „Ludih krawa“.

Proteklih meseci, po izlasku novog albuma, zaredali ste seriju koncerata, kako po Vojvodini i Srbiji tako i po Hrvatskoj. Nastupali ste i u Vinkovcima.

– Da. Mi smo prvi bend iz Srbije koji je od rata nastupao u Vinkovcima. Tako su nam bar rekli ljudi odande. Bilo je dobro. Tamo je publika već znala za nas, tako da su došli i ljudi iz okolnih mesta. Bilo je OK. Za prvi put – super. Posle smo bili u Osijeku. Prvi put kad smo svirali tamo, ostavili smo diskove, tako da je sad došlo mnogo ljudi, znaju naše tekstove. Svi su pevali.

Možeš li uporediti situaciju ovde i u Hrvatskoj što se tiče vašeg melodičnog panka?

– U Hrvatskoj melodični pank mnogo bolje prolazi. Jednostavno, tamo ljudi mnogo više vole malo mekši zvuk, tzv. kalifornijski pank, iako je to, u osnovi, tipično američka izmišljotina. Tamo je bolja prođa, a i publika je malo drugačija. Otvorenija. Ovdje masa često prilazi s rezervom, a tamo čim kreneš da sviraš, publika

se sjati pred binu. To je razlika. Ipak, i u Hrvatskoj postoji velika razlika između ljudi u Osijeku, koji su mentalitetom vrlo bliski nama, i Splita, gde je drugačije...

Sve više bendova postavlja svoju muziku na internet. Kakva su vaša iskustva?

– Mi smo naš pretposlednji album

odmah okačili na internet. Skidalo se... Inače, mi dosta diskova i podelimo. Što se tiče prodaje, svuda je isto. Mi sami finansiramo svoja izdanja. Bitnije nam je da ljudi znaju naše pesme. Sama cena diska je smešna – 200 dinara. Kupiš ga uz pivo. Tako, ko hoće da ima original kupi ga za te smešne pare, a ko neće skinje ga s interneta.

Dolazite iz Bačkog Petrovca. Koliko je ta činjenica uticala na vas?

– Uticala je. Negativno. Iz provincije je veoma teško bilo šta uraditi. Stalno smo van centra događanja. Sve se dešava u Beogradu, eventualno i mnogo manje u Novom Sadu. Tako, i kad nešto uradiš, izdaš album, onda moraš stalno ići za Beograd – na ovu televiziju, na onu televiziju – a sve to košta... Jednostavno, neizvodljivo. Osim toga, nisi s tim ljudima koji su tamo u toj industriji. Sad to više nije toliki problem jer su, manje-više, za nas čuli već svi koji je trebalo da čuju.

Koga bi od ovdašnjih bendova izdvojio?

– Uglavnom neke bendove s kojima se i privatno znamo i družimo, tipa „Tea Break“ i „Sweeper“. S „Infraktima“ i „Super s karamelom“ smo, bukvalno, porodični prijatelji.

Koji je album bio presudan da zavoliš baš taj melodični pank zvuk?

– Drugar mi je doneo prvi album grupe „NOFX“. To je disk koji sam prelušao bezbroj puta. Kod nas se, osim melodijane, oseti i upliv nekih starih bendova. Ima dosta uticaja ovog podneblja. Ipak mi nismo Ameri.

Svi tekstovi su vam na srpskom...

– Slažem se da je lakše napisati tekst na engleskom. Osim toga, zvuči melodičnije, pevljivije... Meni lično engleski nije toliko blizak da bih na njemu, tek tako, opušteno mogao pisati tekstove. Milion puta mi je lakše da se izrazim na srpskom.

D. Garić

Foto: M. Ćirković

Baš se iznenadili

– Momci koji organizuju svirke u Vinkovcima imaju bend „Hoću kursor, neću žvake“. Spavali smo kod njih u nekoj staroj kući. Sutradan su oni imali probu i, kao, da odsviramo nešto. Kad tamo, oni počeli da sviraju našu stvar. Posle su nam ispričali da im se još davno svidela ta pesma i da su je ubacili u repertoar. Inače, *Nije grad* je naša stara pesma, od pre šest-sedam godina... Baš smo se iznenadili. Nisam još čuo da je neki bend, sem možda nekih klinaca, obradio neku našu pesmu. Momci iz Vinkovaca su tu negde naše godište, 27-28 godina.

